

ю, обичахъ да стоя постоянно, отрудена тамъ отъ дневни тѣ работи, по нѣкогажъ заспивахъ ; а щомъ ягаше нѣкое ягне по гори тѣ, то тозъ часъ ми ся явяваше на сънь за да го дирия.—И слушайте, що ся случи ! — Една ноцъ да опорествувамъ на съня, како ся занимавахъ съ четене молитви подь същата мѣнка, яви ся въ синь — бялъ облакъ св. Мария, преоблечена на овчарка, съ златенъ мечъ и прѣпорецъ въ ръце тѣ и тихо ми каза : „Азъ съмъ, стани Ивано, остави стадо то, Богъ тя избра за друга работа ! Земи това знаме, припаши този мечъ и изтребй до кракъ народни тѣ врагове ; заведи сынъ тѣ на великата армия въ Раймъ, и коронясай го съ бащина та му корона !“ Но азъ отвѣщахъ ; какъ е възможно да ся рѣша, когато не зная що е разорение, що е бой ? А тя подговори пакъ : „Една чиста, невинна дѣва може да извърши Велико то, Високото на земята, ако сполучи да противостои на страшната, земна любовь. — Погледни ма добрѣ, защото и азъ бѣхъ една ниска слугиня като тебъ, а ся избрахъ да родя синъ тѣ Божий, и ся удостоихъ да бѣда Майка Божия.“ Тозъ часъ ми погали очи тѣ, а азъ като погледнахъ на горѣ, видѣхъ небе то пълно съ ангели, и тѣхни тѣ сладки гласове заглушиха въздуха.

И тѣй три ноци наредъ ми ся явява св. Мария и говореше : „Стани Ивано, остави стадо то, Богъ тя избра за друга работа“ ! Азъ ся дивихъ умайна, но най-сетнѣ тя ся разсърди и каза съ шюмень гласъ : „Покорна е женската длъжностъ на земята, твърдото тѣрпѣние е нейната мѣчна съдба ; и която тука заслужи, тя е горѣ велика“ ! Тозъ часъ ѝ паднаха овчарски тѣ дрѣхи, освѣтля ся отъ блясъкъ неисканъ и златни облаци възнесоха Царица та Небесна горѣ, въ мѣсто то на блаженство то. —

(Всички тѣ ся нажалиха, Агнеса Сорелъ си крие плачишкомъ лице то въ кралски тѣ гърди).

Епископъ. *(посль дълбоко мълчание).* При едно тако-